

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. února 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radka Šnajdra a soudkyň JUDr. Jany Kurešové a Mgr. Andrey Martiníkové o odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9. 5. 2023, č. j. 2 T 8/2021-546,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výrocích o vině pod bodem 1), trestu a o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu při nezměněném výroku o vině pod bodem 2) rozhoduje tak, že

obžalovaný

[příjmení] [příjmení], [datum narození], místem narození [příjmení], bytem [adresa],

je vinen, že

od přesně nezjištěného měsíce roku 2008 nejprve na adrese [adresa] adrese [adresa], opakovaně a dlouhodobě psychicky i fyzicky týral svoji družku, poškozenou [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenou 11. ledna 1972, a to tím způsobem, že ji ponižoval, slovně napadal a urážel, kontroloval její pohyb tím, že ji sledoval, minimálně jednou ji zkopál, strkal do ní, chytal ji pod krkem, přimačkával ji ke zdi, vyhrožoval jí tím, že ji zabije a zničí, kdy konkrétně dne 3. září 2018 poškozené vyhrožoval, že jí urázne hlavu a že jí vrazí krumpáč do hlavy, v důsledku jednání obžalovaného poškozená dne 3. září 2018 odešla ze společné domácnosti a vztah ukončila, přičemž jednání obžalovaného pocíťovala poškozená jako těžké příkoří, v důsledku čehož se u ní postupně rozvinula úzkostně depresivní porucha, pro kterou je psychiatricky a psychologicky léčena,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu.

Tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za tento zločin a sbíhající se přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 2) nedotčen, podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], se svým nárokem na nemajetkovou újmu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným ad 1) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, ad 2) přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, kterých se dopustil tím, že

1) od přesně nezjištěného měsíce roku 2008 nejprve na adrese [adresa] adrese [adresa], opakovaně a dlouhodobě psychicky i fyzicky týral svoji družku, poškozenou [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenou 11. ledna 1972, a to tím způsobem, že ji ponižoval, slovně napadal a urážel, kontroloval její pohyb tím, že ji sledoval, minimálně jednou ji zkopál, strkal do ní, chytal ji pod krkem, přimačkával ji ke zdi, vyhrožoval jí tím, že ji zabije a zničí, kdy konkrétně dne 3. září 2018 poškozené vyhrožoval, že jí urážne hlavu a že jí vrazí krumpáč do hlavy, kdy v důsledku jednání obžalovaného s ním poškozená dne 20. září 2018 vztah ukončila, přičemž jednání obžalovaného pocitovala poškozená jako těžké příkoří, v důsledku čehož se u ní postupně rozvinula úzkostně depresivní porucha, pro kterou je psychiatricky a psychologicky léčena.

2) od 21. září 2018 do dubna 2020 na různých místech v [obec], svoji bývalou družku, poškozenou [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenou [datum], vytrvale a dlouhodobě kontaktoval, a to i několikrát denně, dlouhodobě ji pronásledoval prostřednictvím mobilního telefonu buď telefonicky, SMS zprávami nebo prostřednictvím sociálních sítí a aplikace WhatsApp ze svého účastnického telefonního čísla [tel. číslo] na její telefonní číslo [tel. číslo], ačkoliv mu poškozená opakovaně a výslovně sdělila, aby ji již nekontaktoval, kdy součástí těchto pokusů o kontakt byly i urážky, výhrůžky újmou na zdraví, v důsledku čehož se u poškozené objevily projevy posttraumatické stresové poruchy.

2. Za tyto trestné činy byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let.

3. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], odkázána s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [příjmení] [příjmení] v zákonné lhůtě odvolání do výroků o vině a trestu.

5. V písemném odůvodnění odvolání podaného prostřednictvím obhájce uvedl, že s napadeným rozsudkem nesouhlasí a vytýká mu jednak vady spočívající v tom, že se soud v rozsudku nevypořádal dostatečně se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, vyplývajícími zejména z jeho obhajoby uplatněné jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení, ale i z dalších provedených důkazů, a jsou zde pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku a k objasnění věci je třeba provádět důkazy další. Podle něj nebylo jednoznačné a bez

důvodných pochybností prokázáno, že se dopustil trestného jednání, jímž byl napadeným rozsudkem uznán vinným. Jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem rozhodně nesouhlasil s tím, co tvrdí poškozená [jméno] [příjmení], a na svou obhajobu uvedl velké množství skutečností a zcela konkrétních faktů, ke kterým soud dostatečně nepřihlédl a nevyhodnotil je náležitě zejména v konfrontaci s výpovědí poškozené a svědka [jméno] [příjmení]. Jeho výpovědi jsou přitom konstantní, velmi podrobné, reaguje v nich na všechna tvrzení poškozené, popřípadě těch svědků, kteří uvedli některé skutečnosti na podporu tvrzení poškozené. Je přesvědčen, že není třeba, aby jednotlivé skutečnosti, detaily a fakta, které uvedl ve svých výpovědích o mnohaletém spolužití s poškozenou, v odvolání opakoval, a proto na ně odkazuje. Poukazuje na to, že při popisu jednotlivých etap a událostí soužití s poškozenou se v řadě případů jedná o situace, u kterých nikdo jiný, než poškozená a on nebyl přítomen. Pokud předmětné situace popisují odlišně, jedná se tak často o výpověď proti výpovědi. Soud při hodnocení odlišností ve výpovědích jeho a poškozené však takřka vždy považuje nekriticky za jediné věrohodnou výpověď poškozené a jeho výpovědím nepřiznává pravdivost či věrohodnost, což zdůvodňuje pouze obecným hodnocením věrohodnosti poškozené na základě podaných znaleckých posudků, popřípadě na základě některých rovněž časově a místně nekonkrétních a nezobecnitelných tvrzení některých svědků, jejichž výpovědi lze považovat z důvodu charakteru jejich vztahu k němu za zaujaté. Již před soudem poukazoval na to, že dvanáct slyšených svědků, tedy většina, vypovídala buď zcela v jeho prospěch, anebo vylučovali, popřípadě nepotvrdili, skutečnosti uváděné poškozenou. Jedná se o svědky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], Ing. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Většina z těchto svědků znala jeho i poškozenou po mnoho let v různých životních situacích, a to někteří z pracovního poměru ke jmenovaným či z podnikání jmenovaných, většina těchto svědků byla jejich rodinnými přáteli, jezdili s nimi na dovolené. [příjmení] z těchto svědků při návštěvách v jejich bytě v řadě případů trávil noc, přespávali u nich do druhého dne. Jmenovaní svědci uvedli, že nikdy nebyli přítomni jakémukoliv fyzickému napadání z jeho strany vůči poškozené, neslyšeli z jeho strany vůči poškozené žádné výhrůžky, nebyli přítomni ani žádnému ponižování poškozené. Někteří z těchto svědků sice uvedli, že je hrubšího zrna, někdy hovořil nevybíravými slovy, ale současně vysvětlovali, že měl takovou drsnější povahu. Jeho jednání nebylo rozdílné vůči poškozené a vůči nim. Nejvýstižněji to vyjádřila svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která doslova uvedla, „pan [příjmení] je člověk někdy drsnějších slov, ale velmi laskavého srdce a já jsem nikdy nebyla svědkem toho, že by se k paní [příjmení] ošklivě choval, a to znám pana [příjmení] 45 let“. [příjmení] ze jmenovaných svědků vypovídala podobně, třeba MUDr. [jméno] [příjmení], uvedl, že ho zná jako hodného člověka, který vychází se svými známými velice slušně, vychází lidem vstříc, je to slušný člověk, který pro rodinu pracoval celý život, synovi se věnoval, zajišťoval peníze pro rodinu atp. Další svědci hovořili obdobně. Nikdy si nevšimli tvrzeného ponižování poškozené, rozhodně ne takového jednání, které by bylo možno posuzovat jako psychické týrání. Nikdo ze jmenovaných 12 svědků tak nepotvrdil skutečnosti tvrzené obžalobou. Pokud soud zpochybnil výpovědi uvedených svědků v tom směru, že tak vypovídali proto, že se jednalo o jeho přátele, popřípadě, že se jednalo o svědky, před kterými se snažil konfliktům s poškozenou vyhnout, resp. před kterými si nedovolil chovat se k poškozené tak, jak se k ní choval v soukromí, nelze s takovým hodnocením výpovědí zmíněných svědků souhlasit. Především řada z uvedených svědků byla po mnoho let jejich rodinnými přáteli nebo společnými známými. Platí to především o MUDr. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], z dále uvedených svědků o [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], ale i dalších. Uvedení i další svědci byli s nimi opakovaně na zahraničních dovolených, pravidelně je navštěvovali v jejich bydlišti, přitom však naprosto vyloučili jakékoliv fyzické napadání poškozené či vyhrožování nebo ponižování poškozené. Nikdy nebyli ničemu takovému přítomni a ani poškozená si jim na jakékoliv fyzické napadání nebo vyhrožování nikdy nestěžovala. Zvláště je třeba poukázat na výpověď MUDr. [jméno] [příjmení], jenž byl více jak dvacet let rodinným přítelem a současně jejich lékařem. Jmenovaný svědek uvedl,

že u poškozené nikdy nezaznamenal strach z něho, nikdy ani takové jednání z jeho strany, které by značilo jakékoliv ponižování či zesměšňování poškozené před dalšími přítomnými osobami. O jeho osobě se svědek dále vyjádřil pochvalně tak, jak již bylo uvedeno shora. Svědkyně [jméno] [příjmení], která zná poškozenou asi 20 let vypověděla, že žádnému fyzickému napadení poškozené ani výhrůžkám či ponižujícím projevům vůči poškozené z jeho strany nebyla nikdy přítomna. Poškozená jí nikdy neříkala, že by jí byla někdy napadena. Svědkyně nikdy nezaznamenala z jeho strany ani žádné vyhrožování vůči poškozené. Tato svědkyně sice obecně, bez další časové konkretizace uvedla, že poté, co se s poškozenou nastěhovali do ulice [ulice], tak mezi nimi občas docházelo k hádkám, které byly podle svědkyně ovlivněny pozitivním alkoholem, avšak ani v těchto případech poškozené nevyhrožoval, neponižoval ji, pouze na ni křičel. Příčinou hádek byly různé pracovní i osobní důvody. Výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] jsou převážně tzv. výpověďmi, z druhé ruky“ či, z doslechu“, neboť jmenovaní svědci ve svých výpovědích ohledně některých tvrzených skutečností vycházeli pouze z informací, jež jim poskytla pouze sama poškozená. [jméno] [jméno], jenž je bratrem poškozené, tvrdil, že sestra za ním jezdila domů, když ji zbil. To mu však vždy uvedla sestra. Osobně nebyl nikdy ničemu takovému přítomen, a to ani náznakům fyzického násilí vůči poškozené či nějakým výhrůžkám. Neměl povědomí, že by se sestra s něčím léčila či chodila k lékaři. Nikdy se o ničem takovém se sestrou nebavili. Svědek se sice obecně zmínil o tom, že když sestra k němu přišla, měla na ruku modřiny, jiné poranění nezaznamenal. Svědek však neuvedl žádné časové zařazení takového poznatku, ani počet případů, kdy něco takového zaznamenal. K dotazu obhájce neuměl případy, kdy si mu sestra stěžovala, že ji zbil, časově zařadit, mínil, že to mohlo být, loni nebo předloni“ (pozn.: svědek byl vyslýchán při hlavním líčení v dubnu 2022), nevěděl ani, zda to mělo být v době, kdy se s ní poškozená rozešla nebo ještě před tím. Svědkyně [jméno] [příjmení], která jako bývalá partnerka bratra poškozené, je znala delší dobu, uvedla, že poškozená jí vyprávěla, že se doma často hádali a že se i prali. Všechny skutečnosti, které svědkyně uvedla, ví pouze od poškozené. [jméno] svědkyně nebyla žádnému fyzickému či slovnímu kontaktu mezi nimi přítomna, vše má jenom z doslechu od poškozené. Poškozená vždy konflikty s ním označovala tak, že se poprali, nikdy nehovořila o tom, že by měla něco zlomeného nebo nějaké velké poranění. Svědkyně také uvedla, že na poškozené nikdy nezaznamenala viditelných poranění. Svědkyně nebyla přítomna ani žádnému telefonátu či jinému sledování poškozené po ukončení vztahu poškozené s ním. Svědkyně potvrdila, že byl prudší povahy, dovedl na člověka zařvat, ale nikdy neslyšela žádné vyhrožování. Pokud se k někomu, třeba i v pracovní sféře někdy choval hruběji, třeba na někoho zařval, choval se tak obecně, nebylo to tak, že by se to týkalo pouze poškozené. Svědkyně ví o tom, že mají mezi sebou spory o majetek. Někteří svědci, kteří je znali zejména z pracovní sféry ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení]), vypovídali o tom, že na sebe v práci často křičeli a hádali se, popřípadě on hlasitě poškozené vytýkal různé pracovní nedostatky. Jmenovaní svědci přitom uváděli, že hádky a křik se vesměs týkaly pracovních záležitostí, pracovních problémů. Svědkyně [jméno] [příjmení] působila pracovně jako zaměstnankyně poškozené v roce 2018. Uvedla, že poškozená se před ní u ní schovávala, protože se ho bála. Důvody ji však poškozená nesdělila, pouze jednou jí řekla, že se bojí, aby jí nenapadl. Svědkyně uvedla, že nebyla nikdy přítomna žádnému fyzickému kontaktu mezi nimi, nikdy na poškozené nezaznamenala žádná viditelná poranění. Nebyla nikdy přítomna ani žádným vulgaritám, výhrůžkám či ponižování poškozené z jeho strany. Ke svědkyni se choval vždy slušně, byl, ochotnej“. Svědek [jméno] [příjmení] vypovídal ke konfliktu, ke kterému došlo mezi nimi dne [datum] na dvoře provozovny v [obec], jemuž byl přítomen a část konfliktu natáčel kamerou, kterou měl v autě. Svědek uvedl, že příčinu tohoto konfliktu neznal. Uvedené jednání, pro které byl posléze potrestán Magistrátem města Most za přestupek proti občanskému soužití, objektivně doznal. Jednalo se o hádku mezi ním a poškozenou, kdy vyzýval poškozenou, aby dala výpověď, když nastoupila do auta a chtěla odjet, chtěl, aby se vrátila a snažil se ji vytáhnout za ruku z auta, čemuž se poškozená bránila. Vysvětlil, že příčinou toho, proč se na poškozenou rozčílil, bylo, že v provozovnách pohřební služby v té době docházelo ke krádežím náhrobních kamenů, přičemž se jednalo o jeho majetek a poškozená tyto krádeže neřešila. Měl podezření na to, že

pachatelé těchto krádeží byli někteří zaměstnanci pohřební služby, mimo jiné i [jméno] [příjmení]. Podal v této souvislosti trestní oznámení, které bylo PČR šetřeno, ale pachatel nebyl zjištěn. Poté, co bylo podáno trestní oznámení, došlo kupodivu k tomu, že zmizelé náhrobní kameny se našly. Svědek [příjmení] ve své výpovědi tvrdil, že byl přítomen ještě jednomu incidentu mezi nimi v kanceláři pohřební služby v [obec], kdy měl poškozené nadávat a tahat jí ven z kanceláře, avšak nevěděl, kdy k tomu mělo dojít. Takový jiný incident on však popírá a nehovoří o něm ani žádný jiný svědek. Svědek [jméno] [příjmení] dále uvedl, že se jednalo o jediné incidenty mezi nimi, kterým byl přítomen. Nebyl přítomen ani žádným výhrůžkám směřujících k osobě poškozené ani jinému fyzickému útoku na poškozenou. Nikdy nezaznamenal, že by poškozená měla nějaká viditelná poranění, nikdy neviděl nikoho ze jmenovaných opilého. Svědek ve své výpovědi dále tvrdí, že v letech 2018 a 2019 docházelo mezi nimi na pracovišti ke slovním hádkám či konfliktům před zaměstnanci. Měl svědka také napadat a měl ho urážet, že je zloděj, že krade rakve a pomníky apod. Svědek tvrdil, že takto se choval i k dalším, „pohřebákům“. Toto tvrzení však žádný jiný ze slyšených pracovníků pohřební služby (viz [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení]) nepotvrdil. Podle něj byla mezi ním a [jméno] [příjmení] osobní animozita jednak z toho důvodu, že jmenovaného podezříval, že se podílel na krádežích pomníků a dalšího materiálu z pohřebních ústavů a z tohoto důvodu podal na svědka trestní oznámení. Dále podezříval [jméno] [příjmení] i z toho, že jeho vztah k poškozené byl nejenom pracovní. Je proto přesvědčen, že jmenovaný svědek, zejména pokud jde o jeho tvrzení o jeho chování k poškozené na pracovišti i ke svědkovi samotnému, vypovídal zaujatě a nepravdivě. Výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] je podle něho časově i obsahově rozporná a v některých tvrzeních nepravdivá. Jednalo se o tetu poškozené, které se měla poškozená již před dvanácti nebo třinácti lety svěřovat, že s ním má neshody, že ji vyhrožuje a že se ho bála. Svědkyně na druhé straně uvedla, že na poškozené nikdy nezaznamenala nějakých viditelných poranění, ani vulgarity z jeho strany. Nikdy nebyla přítomna jakémukoliv jeho fyzickému útoku na poškozenou. Konkrétním výhrůžkám poškozené rovněž nebyla přítomna, o výhrůžkách ublížením na zdraví jí říkala pouze sama poškozená. Většinu skutečností tvrzených poškozenou tak svědkyně nemohla potvrdit z toho, co sama viděla nebo slyšela, ale jednalo se pouze o informace sdělené poškozenou. Za zcela nepravdivé lze označit tvrzení jmenované svědkyně o hrubém či urážejícím chování vůči poškozené na pracovišti v roce 2010, kdy svědkyně nastoupila do jeho firmy. K takovému jednání v době tvrzené svědkyní nemohlo dojít, neboť jak na to opakovaně poukázal ve své výpovědi a dokládal i listinami, poslední pracovní jednání pod jeho vedením se uskutečnilo v roce 2005. Poté pověřil vedením firmy poškozenou a odešel pracovat do [obec], následně působil ve fabrice – parketárně (Živcova pila s.r.o.) v [obec] nad [anonymizována dvě slova], kterou koupil a denně tam dojížděl pracovat, a to až do roku 2011. V roce 2011 a 2012 převedl jednotlivé firmy na poškozenou, a sám v dalších letech dělal štěpky pro teplárny. V době tvrzené svědkyní tedy žádné porady v pohřební službě v [obec] nevedl ani se jich neúčastnil. Poukázal rovněž na to, že bylo známou skutečností, že svědkyně [jméno] [příjmení] byla alkoholička, z tohoto důvodu měla problémy na pracovišti, spoluzaměstnanci si na ni stěžovali. [jméno] poškozená opakovaně uvažovala o tom, že dá jmenované výpověď. Z výše uvedených důvodů nelze výpověď této svědkyně považovat za věrohodnou. Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že skutková tvrzení uvedená v obžalobě jsou postavena v zásadě na výpovědích poškozené a svědka [jméno] [příjmení]. Další svědecké výpovědi však jejich tvrzení, až na některé výjimky, buď zcela vyvracejí anebo alespoň nepotvrzují. Jak již bylo uvedeno, tvrzení poškozené a [jméno] [příjmení] ohledně skutečností rozhodných pro posouzení věci popírá jako nepravdivá anebo zkreslená. Obhajobu je nutno hodnotit ve všech souvislostech, a tedy v kontextu výpovědí všech slyšených svědků. Připouští, že v posledním období jeho vztahu s poškozenou, zhruba od roku 2017 mezi nimi docházelo častěji k hádkám a různým konfliktům, které se týkaly pracovních záležitostí, problémům na pracovišti spojených s krádežemi pomníků a dalších věcí a materiálu z provozoven pohřební služby a v poslední době i jejich majetkových vztahů. Pracovní problémy si vyříkávali v zaměstnání, ale někdy i doma a z toho vznikaly častější konflikty.

6. Pokud jde o období, které je pod bodem 1) obžaloby vymezeno slovy,, od přesně nezjištěného měsíce roku 2008 nejprve na adrese [adresa], kdy měl podle napadeného rozsudku poškozenou opakovaně a dlouhodobě psychicky a fyzicky týrat, nejsou žádné konkrétní důkazy o tom, že by se dopouštěl tvrzeného týrání poškozené. V tomto období mělo dojít podle tvrzení poškozené, přičemž soud toto tvrzení nekriticky převzal, k jedinému údajnému fyzickému napadení poškozené, a to někdy v době, kdy bylo jejich synovi [jméno] osm let (což má být jediná časová indicie o době, kdy došlo k onomu fyzickému konfliktu). Naprosto popírá, že ke konfliktu mezi ním a poškozenou došlo tak, jak tvrdí poškozená. Na svou obhajobu uvedl, že mezi ním a poškozenou došlo někdy v době, kdy spolu bydleli v bytě ve [anonymizováno] ulici, ale dobu si přesněji nepamatuje, k hádce, avšak její příčinou bylo, že poškozená chtěla odejít z bytu za jiným mužem. Celkem pochopitelně se rozcílil, utíkal za poškozenou, která, když se snažila utéct z bytu, přepadla přes pračku a on spadl přes ní, oba poté upadli na zem. Poškozená se přitom poranila, měla snad naražená žebra a vyhledala lékařské ošetření. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že si z dětství na tento konflikt vzpomíná, přičemž mu nebyl znám jeho důvod. Podle něj měl poškozenou udeřit pěstí, poté měl do ní kopnout. To však naprosto odmítá, neboť jak opakovaně uvedl, do poškozené by nikdy nekopl. Má za to, že vnímání [jméno] [příjmení] bylo ovlivněno jeho dětským věkem a tím, že k celé události došlo v noci, lze počítat i s tím, že pozdější vzpomínka [jméno] [příjmení] na uvedený konflikt byla ovlivněna jeho interpretací ze strany poškozené. Obhajoba v uvedeném směru nebyla vyvrácena. Lze dále poukázat na rozpor v tom, že svědek [jméno] [příjmení], jejich syn, kterému mělo být v době údajného napadení obžalovaným tvrzeného poškozenou asi osm let, je narozen v roce 1996. Pokud by mu mělo být v době údajného napadení či konfliktu mezi nimi osm let, tak by k tvrzené události muselo dojít v roce 2004. Uvedená událost je jediným konkrétním tvrzeným konfliktem, kdy měl za celé období let 2008 až 2015 poškozenou fyzicky napadnout. Pokud poškozená uváděla, že ji měl v inkriminovaném období,, týrat“ jinými způsoby, např. urážkami, ponižováním, strkáním či jinak, nebyly o takovém tvrzeném jednání uvedeny žádné jiné konkrétní časově zařaditelné údaje, pouze obecné tvrzení, že k tomu mělo dojít v bytě v ulici [příjmení], nic víc. Takové jednání popírá a nesvědčí o tom ani žádné svědectví či jiný věrohodný důkaz. Jak již bylo uvedeno, žádný ze svědků, kteří je v této době ve [anonymizováno] ulici navštěvovali, nic takového nepotvrdili. Pokud jde o období,, od července 2015 na adrese [adresa], do [datum]“, kdy podle napadeného rozsudku měl rovněž psychicky i fyzicky týrat poškozenou, ve svých opakovaných podrobných výpovědích rovněž odmítl tvrzení poškozené a v některých směrech též svědka [jméno] [příjmení] a poukázal na řadu nepravdivých či zkreslujících tvrzení poškozené. Uvedl naproti tomu, jak se vyvíjel jeho vztah s poškozenou a jakými rozhodnými skutečnostmi byl tento vztah a chování poškozené k němu ovlivněn, což mělo později vliv i na často nepravdivé tvrzení poškozené v tomto trestním řízení. Jednalo se převážně o řešení majetkových a pracovních vztahů mezi nimi, které následně determinovalo vývoj vztahu mezi nimi. Je zcela nepravdivé tvrzení poškozené, že si sama ze svých prostředků zakoupila dům na adrese [ulice a číslo], když doslova uvedla, že na zakoupení uvedeného domu jí nedal ani korunu. Skutečnost je taková, že v době, kdy měla poškozená zájem o koupi nového domu, do kterého by se oba přestěhovali (v té souvislosti lze položit otázku, proč by se poškozená chtěla s ním přestěhovat do nového domu, když by byla v předchozích letech dlouhodobě týrána), začali rekonstruovat nově zakoupený dům v Budvě v Černé Hoře. Finanční prostředky, které měli k dispozici, použili na tuto přestavbu a zvelebení domu v Budvě, přičemž na nový dům [ulice], který si poškozená velmi přála, poškozené již prostředky nezbývaly. Jedinou možností bylo si na koupi nového domu půjčit. Na žádost poškozené opatřil peníze a poškozené větší část finanční částky potřebné k zakoupení domu (2,5 milionu korun) zapůjčil. Poškozená sama žádné jiné peníze, které by mohla použít na koupi domu, k dispozici neměla, a tak se obrátila na svoji tetu [jméno] [příjmení] se žádostí o zapůjčení zbylé potřebné částky ve výši cca 700 000 Kč. Svědkyně [jméno] [příjmení] ve své výpovědi v hlavním líčení dne [datum] potvrdila, že v roce 2015 jí poškozená požádala o půjčku peněz, ale svědkyně jí nevyhověla, proto jí i zbylou částku v uvedené výši zapůjčil. Poškozená tedy ohledně uvedených skutečností nevyprávěla pravdivě. Na další její

nepravdivá tvrzení ohledně dalších skutečností a faktů poukázal ve své podrobné a konkrétní výpovědi. Poškozená je natolik inteligentní, že je schopna určité skutečnosti zkreslit či uvádět nepravdivá tvrzení tak, aby zapadaly do jí vyfabulovaného děje. Výpověď poškozené proto i z těchto důvodů nelze považovat za věrohodnou. Podle něj ještě v roce 2015 až 2016 jejich soužití s poškozenou bylo v podstatě bez větších problémů. Změna nastala v roce 2017, kde byla poškozená i on obviněni z podezření z pojistných podvodů. Poškozená to těžce nesla a její psychický stav se zhoršil. Od té doby se začali častěji hádat, důvodem však nebylo údajné ponižování nebo týrání, ale kromě pracovních problémů to byly spory týkající se jejich majetkových vztahů a uvedené trestní řízení. V roce 2018 byla ve firmách, které v té době již byly převedeny na poškozenou, prováděny opakovaně účetní a daňové kontroly, což rovněž negativně ovlivňovalo psychický stav poškozené. Napjatá situace mezi nimi vygradovala v září 2018, kdy došlo, k již zmíněnému konfliktu dne 11. 9. 2018 na dvoře provozovny v [obec]. Následoval další konflikt dne 20. 9. 2018 v domě [ulice], kde zasahovala Policie ČR a on byl i pro tento konflikt s poškozenou projednáván a postižen za přestupek proti občanskému soužití. Ani jedna z těchto událostí však zjevně nebyla projevem týrání poškozené. Jak ve své výpovědi opakovaně pravdivě popsal, odjel na pracovní cestu do Polska za účelem nákupu rakví. Poškozená ho tam sama vyslala a až následně pochopil, že se tak stalo záměrně proto, aby nebyl doma přítomen, neboť poškozená mezitím v jeho nepřítomnosti vyměnila (resp. nechala vyměnit) všechny zámky od domu a když se vrátil z pracovní cesty domů, tak se nemohl dostat do domu, kde měl trvalé bydliště, a před domem měl složený některé své osobní věci. Nastalá situace ho pochopitelně rozčílila a v afektu se snažil do domu dostat. Poškozená za této situace přivolala policii, a když se policisté dostavili a chtěli věc s oběma účastníky projednat, poškozenou v rozčilení napadl. K oběma uvedeným konfliktům došlo poté, co mu poškozená dne 3. 9. 2018 sdělila, že od něho chce odejít. Poškozená následně sama z domu [ulice] odešla, v dalších dnech se však do domu vrátila a za shora uvedených okolností naplánovala a znemožnila mu přístup do domu. K oběma konfliktům, kdy poškozenou popsaným způsobem napadl, tedy došlo za situace vyhroceného sporu mezi manželi, kteří řeší vzájemný vztah, a jeden z nich se rozhodl od druhého odejít, jak se to při řešení manželských či partnerských krizí často stává. Rozhodně se tedy nejednalo o projevy týrání. Pro obě jednání byl pravomocně uznán vinným za přestupek proti občanskému soužití a potrestán uložením pokuty.

7. Dále vytýká soudu, že byl zamítnut důkazní návrh na opatření zdravotní dokumentace týkající se poškozené od praktického lékaře MUDr. [jméno] [příjmení], popřípadě o MUDr. [příjmení]. Nejednalo se o lékařské zprávy od uvedených lékařů a od PhDr. [jméno] [příjmení] z roku 2017 a 2018, které předložila v průběhu trestního řízení poškozená, nýbrž o dřívější lékařské zprávy a o celou zdravotnickou dokumentaci, kterou chtěl prokázat, že poškozená byla psychicky labilní a v předchozích letech se léčila a navštěvovala lékaře z jiných důvodů, než které jsou tvrzeny poškozenou, přičemž skutečnosti, které by mohl soud zjistit z navržené lékařské dokumentace, nejsou obsaženy v lékařských zprávách, které má soud k dispozici, ani v lékařských zprávách, které měl k dispozici znalec [příjmení] [jméno] [jméno] při podání znaleckého posudku. Ze stejných důvodů vytýká soudu zamítnutí návrhu na výslech znalce [příjmení] [jméno], jenž v podaném posudku vycházel pouze ze zdravotní dokumentace z roku 2018, ze zprávy MUDr. [příjmení] ze dne 24. 1. 2018 a MUDr. [příjmení] ze dne 8. 10. 2018. Další zdravotnickou dokumentaci, týkající se poškozené, neměl k dispozici. Výslech uvedeného znalce byl navrhován mimo jiné proto, aby soudu sdělil, z jakých podkladů ve svém znaleckém posudku vycházel. Z jeho posudku vyplývá, že kromě označených lékařských zpráv měl dále ze spisu k dispozici pouze výpověď poškozené a svědka [jméno] [příjmení] a snad ještě výpověď svědka [příjmení] [příjmení] a není zřejmé, že by měl ze spisu k dispozici ještě nějaké jiné výpovědi či listiny. Bylo to dáno i tím, že posudek byl zpracován dne 23. 10. 2020, kdy nebylo vyšetřování ve věci ukončeno, o sděleních pozdějších svědků byly pořízeny pouze záznamy o podání vysvětlení, které nelze před soudem použít jako důkaz, takže podle něho by z nich znalec nemohl ani čerpat jako z důkazního materiálu. Vzhledem k tomu nemohl souhlasit a nesouhlasí ani s obsahem a závěry podaného znaleckého posudku Mgr. [jméno]. Soud v rozsudku uvedl, že jedním z důvodů, proč byl návrh na výslech jmenovaného

znalce zamítnut, byl jeho souhlas se čtením znaleckého posudku, jenž projevil při hlavním líčení dne 7. 4. 2022, tedy spíše v první fázi celého soudního řízení. S uvedeným názorem soudu nesouhlasí a namítá, že má právo kdykoliv v průběhu trestního řízení na svou obhajobu se k věci vyjadřovat a navrhnout důkazy, např. pokud to vývoj řízení a jednotlivé provedené důkazy a důkazní stav vyžadují. Obdobně, pokud je například vyslechnut svědek, má právo navrhnout jeho nový výslech či doplnění výslechu. Soudem uvedený důvod, proč byl návrh na výslech znalce zamítnut, zejména též za situace, kdy znalec zřejmě neměl k dispozici všechny potřebné podklady pro podání úplného a objektivního znaleckého posudku, proto nelze akceptovat. Soud nepřihlédl k námitce obhajoby (a v rozsudku se jí ani nezabýval), že v přípravném řízení, konkrétně při výslechu poškozené v přípravném řízení dne 7. 10. 2020, došlo ze strany policejní komisařky k nezákonnému postupu, neboť dvě otázky na straně 5 a 6 protokolu o výslechu poškozené, které byly položeny svědkyni, byly zjevně sugestivní, a tedy ve smyslu ustanovení § 101 odst. 3 poslední věta tr. ř. nepřipustné. Konkrétně se jednalo o otázku policejní komisařky: „Pocit'ovala jste jednání obviněného vůči své osobě v době, kdy jste žili ve společném obydlí, jako těžké příkoří, že by se jeho jednání vůči vám vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti?“ Odpověď: „[jméno], to určitě“. Další otázka: „Měla jste a máte stále strach z bývalého druha [jméno] Trejbalá?“ Odpověď: „[jméno], mám.“ Obhájce podal proti těmto nepřipustným otázkám námitky přímo do protokolu. Podle právní teorie i judikatury nesmí být otázky, ve kterých je svědkovi naznačena nebo předestřena odpověď, takto položeny a pokud jsou položeny, tak obsah odpovědí na tyto otázky nemůže být v trestním řízení použit.

8. Ze shora uvedených důvodů má za to, že nebylo jednoznačně a bez pochybností prokázáno, že by se po dobu uvedenou v obžalobě dopouštěl vůči poškozené takového jednání, které by naplňovalo znaky trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Odmítá to především ze všech podrobně rozvedených důvodů uvedených v jeho výpovědi, kde pravdivě popsal soužití s poškozenou od samotného počátku, až do jeho ukončení dne 20. 9. 2018 a odmítl nařčení poškozené a zčásti vlastního syna z jednání, kterého se nikdy nedopustil, popřípadě rozhodně ne v intenzitě, která je poškozenou tvrzena. Postoj jeho vlastního syna k obviněním, která byla proti němu vznesena, jej velmi zklamal a vysvětluje si to pouze spojenectvím syna s jeho matkou z majetkových důvodů. Celý život o syna vzorně pečoval, nadstandardně se mu věnoval, investoval do jeho vzdělání, poskytoval mu všechno, na co si [jméno] vzpomněl, darovacími smlouvami se zbavil většiny svého majetku, který přenechal synovi, a syn se mu nakonec, „odvděčil“ tím, že podporoval nepravdivé obvinění a svědectví matky vůči vlastnímu otci. Jak již bylo na to poukázáno a rozvedeno v jednotlivých částech tohoto odvolání, z dokazování vyplynulo, že za celou dobu časového vymezení, kdy měl obžalovaný poškozenou fyzicky a psychicky týrat, došlo mezi ním k fyzickému konfliktu jednou v období od roku 2008 do roku 2015 v bytě ve [anonymizováno] ulici, přičemž předmětný konflikt popisuje a vysvětluje jeho příčiny odlišným způsobem, než poškozená, popřípadě svědek [jméno] [příjmení], jenž mohl být při popisu své vzpomínky z dětství později matkou ovlivněn, popřípadě domluven. Podle něho se nejednalo o napadení, ale o vzájemnou potyčku a posléze pád poškozené, přičemž jeho příčinou bylo chování poškozené, jak bylo obžalovaným opakovaně popsáno. Zmíněný konflikt rozhodně nelze ani z objektivního ani ze subjektivního hlediska zařadit pod pojem týrání. Uvedená událost nebyla soudem, zřejmě pro její časovou neurčitost, ani jmenovitě uvedena v popisu skutku ve výroku pod bodem 1) rozsudku. Jiný prokazatelný konkrétní konflikt, který by bylo možno označit jako fyzické napadení poškozené, za uvedené období, v obžalobě ani v rozsudku uveden ani prokázán nebyl. Za období od července 2015 do 20. 9. 2018 byly v rámci dokazování konkretizovány pouze dva další fyzické konflikty, a to ze dne 11. 9. 2018 na dvoře provozovny v [obec], kdy na poškozenou křičel a tahal ji za ruku z auta, a dále ze dne 20. 8. 2018, kdy napadl poškozenou poté, co vyměnila zámky v domě [ulice], kde bydlel, a chtěl se po příjezdu policie do domu dostat. Oba skutky byly posouzeny Magistrátem města Most jako přestupky proti občanskému soužití a za ně byl postižen majetkovou sankcí. Vzhledem k okolnostem obou událostí (pracovní spor a hádka vyvolaná krádežemi pomníků a dalšího materiálu na pracovišti, jeho reakce

na znemožnění přístupu do domu, kde měl trvalé bydliště) nelze jeho jednání považovat za projev týrání. Kromě toho, ani tyto události nejsou zařazeny v popisu skutku ve výroku pod bodem 1) rozsudku. Pokud jde o v rozsudku obecně tvrzené jednání, jako slovní napadání, ponižování, urážení, kontrolování pohybu poškozené, sledování, chytání pod krkem, přimačkování ke zdi, vyhrožování, podle obžalovaného takové případné jednání, jeho intenzita či četnost za tvrzenou dobu 10 let není časově zařaditelné a nebylo buď vůbec anebo jednoznačně a bez pochybností prokázáno. Takové jednání vůči poškozené zcela vylučuje, snad kromě obvyklých rodinných slovních hádek a sporů, ke kterým však, jak bylo shora uvedeno, docházelo zejména až v posledních letech 2017 až 2018, přičemž se jednalo buď o spory pracovní nebo majetkové. Na základě hodnocení dalších důkazů, zejména výpovědí všech svědků ohledně jeho jednání vůči poškozené nelze dojít k dostatečně důkazně podloženému závěru, že k uvedenému jednání vůči poškozené došlo. Zákon nevyžaduje, aby týrání mělo povahu fyzického násilí, ale je třeba, aby byl naplněn požadavek vyššího stupně hrubosti a bezcitnosti, který se musí posuzovat k jednání pachatele jako celku, musí být posuzovány všechny konkrétní okolnosti, za nichž k jednání, které lze považovat za týrání, dochází. Z hlediska zavinění je třeba úmyslu. Jestliže týrání je trestným činem trvajícím, všechny jeho znaky musí trvat po celou dobu, po kterou je tvrzeno, že k němu dochází. Z hlediska uvedených kritérií je třeba vzít rovněž v úvahu, že vykonával po dobu mnoha let náročnou a společensky nezbytnou nepopulární práci v pohřebnictví, resp. v tomto oboru podnikal. Tato práce vyžaduje vyšší psychickou odolnost a lze pochopit, že po delší době práce v tomto oboru může člověk určitým způsobem, „zhrubnout“, používat drsnějších slov apod., jak o tom hovořili i někteří svědci, kteří však přesto jej hodnotili jako slušného a hodného člověka. Po celý svůj produktivní život pracoval pro rodinu, věnoval se synovi a úspěšně zajišťoval rodinu po materiální stránce, jak vyplývá nejenom z jeho výpovědi, ale též z výpovědi většiny slyšených svědků.

9. Pokud jde o skutek pod bodem 2) výroku rozsudku, nepopírá, že poté, co ho poškozená, „vyhodila“ z domova, téměř bez potřebných osobních věcí, bez majetku a zůstal ze dne na den, „na ulici“ se s tím po nějakou dobu nemohl smířit a snažil se vztah s poškozenou obnovit. Protože většinou odmítala osobní kontakt, využíval možnosti kontaktu přes mobilní telefon a sociální síť. Předmětem většiny kontaktů, o které se pokoušel, neboť poškozená na volání často nereagovala, byly jeho žádosti či prosby o poskytnutí peněz na živobytí, které mu přislíbili poškozená a syn [jméno], dále žádosti, aby mu vrátila peníze, které jí dříve zapůjčil a jeho věci zadržované v domě [ulice], tedy z větší části majetkové záležitosti. Zčásti se kontakty, o které se pokoušel, jak to potvrdili i někteří svědci, týkaly pracovních záležitostí. I když bylo namítáno, že v této době již nebyli ve vztahu zaměstnanec a zaměstnavatel, opakovaně poukázal na to, že měl v provozovnách poškozené a syna [jméno] nadále svůj majetek, kromě toho ho poškozená v některých případech žádala o radu či o pomoc v pracovních či podnikatelských záležitostech. Část telefonátů a textových zpráv byla osobního, intimního charakteru, což je pochopitelné. Žili spolu cca 28 let, a on, jak uvedl několikrát i před soudem, poškozenou přes všechno stále miloval, v této souvislosti poškozenou žádal, aby se k němu vrátila zpátky, ujišťoval ji, že se vynasnaží, aby se jejich vztah zlepšil apod. Je skutečností, že poškozená mu vícekrát sdělila, aby jí nevolal, ale pak došlo třeba k tomu, že ho kvůli nějaké otázce volala sama, nebo se jednalo o kontakty oboustranné, všechny kontakty tedy nebyly iniciovány pouze z jeho strany. Nepopírá, že někdy jednal pod silnou emocí a zejména, když mu poškozená odmítala splnit jeho oprávněné žádosti týkající se majetkových věcí, tak se rozčílil a do telefonu ji řekl nadávky. Obsahem a podstatou většiny telefonních kontaktů však byla témata uvedená shora. K intenzivnějším kontaktům docházelo v prvních dnech a týdnech po rozchodu, později již daleko s menší intenzitou. Z obsahu opatřených telefonických zpráv či audiozáznamů je zřejmé, že k nadávkám či výhrůžkám na adresu poškozené došlo zcela výjimečně a stalo se tak v době těsně poté, co mu poškozená znemožnila přístup do jeho trvalého bydliště. Podle něho z uvedených důvodů a z obsahu telefonických zpráv, aplikace WhatsApp či audiozáznamů, dále ani ze svědeckých výpovědí nelze dojít k důvodnému závěru, že by poškozenou dlouhodobě pronásledoval tím, že by jí vyhrožoval ublížením na zdraví. Lze připustit, že jí často kontaktoval prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, ale nelze souhlasit s tím, že by jeho jednání

bylo způsobilé vzbudit v poškozené důvodnou obavu o její život nebo zdraví. Jednání tak nenaplní ani po stránce skutkové ani po stránce právní kvalifikace znaky přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku.

10. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně.

11. Odvolací soud konal veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného, který se k němu nedostavil, ačkoli byl o jeho konání řádně a včas vyrozuměn (vyrozumění bylo doručeno podle § 64 odst. 4 tr. ř. na adresu [adresa], kterou obžalovaný určil pro účely doručování).

12. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

13. V řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, nedošlo k podstatným procesním vadám. Orgány činné v trestním řízení respektovaly ustanovení trestního řádu garantující práva obžalovaného na obhajobu, jakož i ustanovení směřující k řádnému objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.

14. Pokud obžalovaný namítá, že soud prvního stupně nepřihlédl k jeho námitce, že v přípravném řízení při výslechu poškozené dne 7. 10. 2020 došlo ze strany policejní komisařky k nezákonnému postupu, neboť dvě otázky na straně 5 a 6 protokolu o výslechu poškozené byly zjevně sugestivní, pak nutno uvést, že v trestním řízení nemůže být použit toliko obsah odpovědí na tyto dvě otázky, ve zbývajícím rozsahu je výslech poškozené procesně použitelný. Navíc poškozená byla vyslechnuta i v hlavním líčení v přítomnosti obžalovaného a jeho obhájce, kdy jí mohli oba klást otázky. Nejedná se tak o podstatnou vadu řízení, která by měla vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku.

15. Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení dokazování v dostatečném rozsahu a postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu.

16. Důvodně tak soud prvního stupně zamítl návrhy stran na doplnění dokazování jako nadbytečné, kdy v bodech 43. až 45. odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozvedl, v čem spatřuje jejich nadbytečnost. Odvolací soud se s jeho argumentací ztotožňuje a pro stručnost na ni odkazuje. Ani odvolací soud neshledal důvod k doplnění dokazování výslechy znalců, když jejich písemné znalecké posudky byly se souhlasem obžalovaného a státního zástupce přečteny podle § 211 odst. 5 tr. ř. v hlavním líčení. Pokud měl obžalovaný k závěrům znalců výhrady, měl trvat na jejich výslechu v hlavním líčení a nedávat souhlas s přečtením písemných znaleckých posudků. Soudu prvního stupně pak lze stěží vytknout, že se souhlasem státního zástupce a obžalovaného přečetl písemné znalecké posudky, když nebyly pochybnosti o jejich správnosti a úplnosti. Návrhy obžalovaného na doplnění dokazování v odvolacím řízení jsou pak pouhým opakováním důkazních návrhů, které učinil v řízení před soudem prvního stupně a které soud prvního stupně důvodně shledal nadbytečnými. Ani odvolací soud proto nedoplnil dokazování, když ani od doplnění dokazování zdravotnickou dokumentací poškozené nelze očekávat, že by přispěla k většímu objasnění věci (tím spíše za situace, kdy jí měl být prokazován zdravotní stav poškozené mimo stíhané období).

17. Na rozdíl od obžalovaného dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně také všechny provedené důkazy náležitým způsobem ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. zhodnotil a vyvodil z nich správná skutková zjištění tak, jak jsou popsána ve výrocích o vině napadeného rozsudku (s výjimkou ukončení skutku pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku). V odůvodnění napadeného rozsudku podrobně, logicky a přesvědčivě rozvedl, proč neuvěřil obhájce obžalovaného a z kterých důkazů a proč při zjišťování skutkového stavu a závěru o vině obžalovaného vycházel. Odůvodnění napadeného rozsudku odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 tr.

ř. a odvolací soud proto na toto odůvodnění, s nímž se zcela ztotožňuje, pro stručnost odkazuje. Odvolací námitky jsou pak ve své podstatě opakováním obhajoby, se kterou se již řádně vypořádal soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku.

18. Podle odvolacího soudu nepochybil soud prvního stupně, pokud skutková zjištění vybudoval především na věrohodných svědeckých výpovědích poškozené [příjmení] [jméno] [příjmení], která popsala, kdy, kde a jakým způsobem byla fyzicky a zejména psychicky týrána obžalovaným, když spolu žili ve společné domácnosti, a jak jí obžalovaný poté, co opustila společnou domácnost, dlouhou dobu kontaktoval prostřednictvím mobilního telefonu telefonicky, SMS zprávami, prostřednictvím sociálních sítí a aplikace WhatsApp. Její výpověď přitom není osamocená, ale je podporována závěry znalce [příjmení] [jméno] [jméno], znalce z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie, podle něhož nemá poškozená patologickou tendenci ke lži, je schopná zapamatovat si a reprodukovat prožité události, neshledal u ní snížení obecné věrohodnosti, konstatoval, že se u poškozené v důsledku jednání obžalovaného dlouhodobě rozvíjela úzkostně depresivní porucha, lze u ní částečně identifikovat symptomy týrané osoby. Výpověď poškozené pak potvrzují i svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] (syna poškozené a obžalovaného), který byl svědkem fyzického útoku v bytě v ulici [ulice] v [obec], kde obžalovaný dal poškozené pěstí, kopal do ní, ponižování poškozené v práci, [jméno] [jméno], který viděl modřiny poškozené po útoci obžalovaného a byl svědkem vyhrožování poškozené, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], kteří byli svědky ponižování poškozené v práci, [jméno] [příjmení], která potvrdila, že pokud poškozená nebyla doma nebo v práci, tak jí obžalovaný volal nebo za ní jezdil, aby věděl, kde je. Kontaktování poškozené obžalovaným prostřednictvím telefonu poté, co opustila společnou domácnost, je zachyceno v protokole o ohledání věci a jeho fotodokumentaci na [číslo listu] [číslo], podrobném vyúčtování služeb na [číslo listu] [číslo], ve whatsappové komunikaci na [číslo listu] [číslo] a audiozáznamy ze dnů 24. 9. 2018, 8. 10. 2018, 25. 9. 2019. Jeho vyhrožování poškozené, že jí ureže hlavu a že jí vrazí krumpáč do hlavy, je zachyceno na audionahrávce ze dne 3. 9. 2018. Psychický stav poškozené je pak zachycen v lékařských zprávách a znaleckých posudcích.

19. Obhajoba obžalovaného uplatněná v podaném odvolání je ve své podstatě opakováním jeho obhajoby, se kterou se již vypořádal soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku. Je zaměřena především na znevěrohodnění poškozené, svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Obžalovaný se domáhá toho, aby odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně považoval jeho výpověď za věrohodnou a výpovědi poškozené a svědků, kteří její výpověď podporují, za nevěrohodné. Hodnocení provedených důkazů je však věcí orgánu činného v trestním řízení, který důkazy provedl, tj. v posuzovaném případě soudu prvního stupně. Odvolací soud by se mohl od jeho skutkových závěrů odchýlit pouze v případě, že by provedl znovu některé, pro skutkové zjištění podstatné, důkazy provedené již v hlavním líčení nebo provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení. Pro trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí je typické, že útokům kromě pachatele a oběti nebývá přítomna jiná osoba. Z výpovědi poškozené neplyne, že by obžalovaného lživě obvinila z jednání, kterého se nedopustil.

20. Soud prvního stupně však pochybil, když období páchání skutku pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku neukončil dnem 3. 9. 2018, kdy poškozená, jak plyne i z výpovědi obžalovaného a lékařských zpráv na č. l. 217 a 218 (těmito odvolací soud ve veřejném zasedání zopakoval dokazování), opustila společnou domácnost, utekla k příbuzným a již neobnovila soužití s obžalovaným ve společném domě. Od 4. 9. 2018 proto již absentoval znak skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku – osoba žijící s ním ve společném obydlí.

21. Spolehlivě zjištěné a prokázané jednání obžalovaného bylo soudem prvního stupně také po právní stránce správně posouzeno jako ad 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a ad 2) přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku.

22. Obžalovaný po dobu specifikovanou ve výroku o vině napadeného rozsudku týral (fyzicky a zejména psychicky) poškozenou [příjmení] [jméno] [příjmení], se kterou žil ve společném obydlí (v bytech a domě na adresách uvedených ve výroku rozsudku) do 3. 9. 2018, kdy po napadení obžalovaným poškozená odešla z domu v [obec], [ulice a číslo], a poté již s obžalovaným neobnovila společné soužití. Týráním se rozumí zlé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří; přitom trvalost je nutno posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání, nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné (srov. rozhodnutí č. 11/1984 Sb. rozh. tr.). Nevyžaduje se ani, aby u ní vznikly následky na zdraví, ale musí jít o jednání, které týraná osoba pro jeho hrubost a bezohlednost nebo bolestivost pocítuje jako těžké příkoří (srov. rozhodnutí č. 20/1984. Sb. rozh. tr.). Počínal si tak po dobu několika let čili po delší dobu ve smyslu § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Obžalovaný se posuzovaného činu dopustil jednáním, které z hlediska své povahy, závažnosti, způsobu provedení a doby trvání již očividně překročilo rámec běžného či obvyklého narušení rodinných vztahů a nabylo jasných rysů kriminálního činu. Ze spisového materiálu je zřejmé, že obžalovaný požadoval na poškozené jako své partnerce v podstatě naprosté podrobení. Snaha obžalovaného o kontrolu života poškozené se projevovala kombinací psychického a fyzického týrání, které bylo pro poškozenou ponižující, traumatizovalo ji a dlouhodobě ji udržovalo v obtížně snesitelných podmínkách. Intenzitu a míru, s níž jednání obžalovaného zasahovalo do osobní sféry poškozené, nelze zpětně bagatelizovat tím, že poškozená zpravidla navenek vůči třetím osobám neprojevovala nespokojenost se svým vztahem a že ve společné domácnosti s obžalovaným setrvala až do září 2018. Pro týrání, ke kterému dochází v rodině je typické, že ten, kdo je vystaven týrání, se ho nejprve snaží skrývat a tajit, a že proto navenek vystupuje tak, aby týrání nebylo z pohledu třetích osob rozeznatelné (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2012, sp. zn. 7 Tdo 725/2012). Jednání obžalovaného je pak třeba posuzovat jako celek, což platí i pro hodnocení jednání spočívajícím ve fyzických útocích společně s jednáním spočívajícím v psychickém působení obžalovaného na poškozenou, které bylo nedělitelnou součástí jednání naplňujícího ve svém souhrnu znaky týrání. I ojedinělé fyzické útoky v průběhu soustavného psychického násilí mají svůj význam v tom, že zvyšují intenzitu působení na psychiku dané osoby, a tím přispívají k tomu, že tato osoba žije v psychickém stresu, vnímá jednání pachatele jako těžké příkoří, což se může v konečném důsledku projevit i vznikem posttraumatické stresové poruchy, právě jako důsledku týrání (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 7 Tdo 342/2011).

23. Po subjektivní stránce jednal s ohledem na dobu páchání činu, intenzitu útoků v úmyslu přímým porušit zájmy chráněné trestním zákonem ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

24. Přechodu nebezpečného pronásledování se podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku dopustí, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje, a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých. Objektivní stránka tohoto trestného činu zahrnuje dlouhodobé pronásledování jiného prováděné v konkrétních, zákonem taxativně stanovených formách jednání, které jsou způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých. Společným jmenovatelem těchto forem je v souhrnu záměr pachatele obtěžovat jiného tak intenzivně, že to již ohrožuje jeho psychickou a v některých případech i fyzickou integritu. Důvodná obava zde vyjadřuje stav poškozeného, který je objektivně způsobilý vyvolat u něj vyšší stupeň obav, úzkosti nebo jiného tísnivého pocitu ze zla, jímž pachatel působí na poškozeného, přičemž však není nutné, aby byl takový pocit v poškozeném skutečně vyvolán. Dlouhodobostí se u tohoto trestného činu rozumí několik vynucených kontaktů pachatele s poškozeným nebo pokusů o ně, které zároveň musí být způsobilé vyvolat v poškozeném důvodnou obavu. Zpravidla se bude jednat o soustavné, vytrvalé, tvrdošíjně a systematicky prováděná jednání pachatele, která vybočují z běžných norem chování a

mohou v některých případech i nebezpečně gradovat (k tomu přiměřeně srov. rozhodnutí publikované pod č. T 1424 v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, sešit 79/ 2011, Nakladatelství C. H. Beck, Praha).

25. Jakkoliv popis skutku ad 2) mohl být podrobnější a přesnější, nelze jej označit za neurčitý a neodpovídající formálním znakům skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku; jsou v něm všechny zákonné znaky přečinu vyjádřeny. Především je v něm vymezeno rozsáhlé období (od 21. 9. 2018 do dubna 2020), po které se obžalovaný jednání vůči poškozené dopouštěl. Vedle znaku dlouhodobosti je však v něm vyjádřeno i konkrétní počínání obžalovaného (vytrvalé kontaktování, a to i několikrát denně, pronásledování prostřednictvím mobilního telefonu, ačkoli mu poškozená opakovaně a výslovně sdělila, aby ji již nekontaktoval). Pokud jde o bližší vymezení urážek a výhrůžek újmou na zdraví, pak lze odkázat na body [číslo], [číslo] odůvodnění napadeného rozsudku a svědecké výpovědi poškozené, které soud uvěřil a bral ji za základ skutkových zjištění. Z těchto důvodů nemůže být pochyb o tom, že obžalovaný poškozenou urážel a vyhrožoval jí ublížením na zdraví. Pokud pak bylo zjištěno, že se v důsledku jednání obžalovaného u poškozené objevily projevy posttraumatické stresové poruchy, vyvolal v ní dlouhodobě trvající strach a obavu o její zdraví, pak nelze pochybovat ani o tom, že tak činil takovým způsobem, že to u ní mohlo vzbudit důvodnou obavu ze splnění takových výhrůžek.

26. S ohledem na způsob provedení přečinu, zejména četnost kontaktů je nepochybné, že obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem jím chráněný čili jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

27. Shora vytknuté pochybení soudu prvního stupně ve vymezení skutku pod bodem 1), bylo důvodem, pro který odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině pod bodem 1), ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě nemajetkové újmy. Poté sám za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. ř. sám ve věci znovu rozhodl.

28. Pokud jde o výrok o vině, vycházel odvolací soud při novém rozhodování ze skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně a popsanych ve výroku o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku. Z důvodů podrobně rozvedených výše odvolací soud ukončil stíhané období dnem 3. 9. 2018, neboť toho dne poškozená opustila společnou domácnost a ukončila vztah s obžalovaným.

29. Jelikož výše uvedená úprava popisu skutku, jímž byl obžalovaný znovu uznán vinným, zůstala bez vlivu na jeho právní posouzení, odvolací soud ve shodě s napadeným rozsudkem zjištěné a prokázané jednání obžalovaného znovu kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.

30. Za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a za sbíhající se přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 2) nedotčen, pak odvolací soud odsoudil obžalovaného za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků, tj. ještě při spodní hranici vůdčí zákonné trestní sazby § 199 odst. 2 tr. zákoníku, jehož výkon podmíněně odložil na delší zkušební dobu, konkrétně v trvání čtyř roků. Takto uložený druh trestu a jeho výměra odpovídá všem v § 39 tr. zákoníku zvažovaným kritériím, včetně povahy a závažnosti spáchaných trestných činů, osobnosti obžalovaného (nepolehčuje mu ani, že před spáchaním trestného činu vedl řádný život) a možností jeho nápravy. Obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů a páchal je po delší dobu. Naopak polehčující okolnost u něj odvolací soud neshledal. [příjmení] obžalovaného je však, jak plyne z popisu z evidence rejstříku trestů, možné dosáhnout i trestem nespojeným s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Za těchto okolností postačí uložení trestu odnětí svobody při spodní hranici vůdčí zákonné trestní sazby. Zkušební dobu, na kterou výkon trestu podmíněně odložil, stanovil odvolací soud již delší, neboť je zřejmé, že obžalovaný se v minulosti dopustil

závadového jednání. Jeho jednání tak bude třeba sledovat po delší dobu, během níž bude muset řádným způsobem života prokázat, že nebude třeba přistoupit k rozhodnutí o tom, že jemu uložený trest odnětí svobody vykoná.

31. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. pak odvolací soud odkázal poškozenou s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Jedná se o výrok pro obžalovaného nejpriznivější, navíc odpovídá i zjištění, že o jejím nároku již bylo z větší části pravomocně rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 3. 2021, č. j. [číslo jednací], jímž byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené 360 182 Kč spolu s úroky z prodlení za ztížení společenského uplatnění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dalšího řádného opravného prostředku.

Je však proti němu přípustné dovolání, které mohou podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je v dovolání povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Paušální náhrada nákladů v řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

[Místo vydání] 27. února 2024

Mgr. Radek Šnajdr
předseda senátu